

Til pressen:

Israelsk behandling af spion-fængslets kone ligner chikane.

Vi kunne den 7. september kl. 18 meddele, at retssagen mod den spionsigtede Ayad Achouah var blevet udsat til den 6. november. Vi omtalte her også den uheldige biomstændighed ved dette, nemlig at hans kone Omayma Jawad derved blev afskåret fra at tale med ham i yderligere to måneder. Det er nemlig sådan, at det kun er ved retsmøderne, at Ayad via ambassadens mobiltelefon kan få lov til at tale med sin kone.

Vi opfordrede derfor til, at der blev rettet et fornyet stærkt pres fra dansk side for at få tilladelse til en telefonsamtale. Noget, som burde være en selvfølge i et civiliseret fængselsvæsen.

Om vores opfordring har været årsagen skal være usagt, men allerede den næste dag blev det via ambassaden oplyst, at Ayad havde fået en sådan tilladelse, og at han ville ringe – dog uden angivelse af et præcist tidspunkt. Så Omayma ventede på opkaldet.

Hele 12 dage sad hun hjemme og ventede uden der skete noget. Kun ganske kortvarigt var hun uden for lejligheden, for hun havde fået besked på, at der skulle ringes til fastnummeret. Omayma kunne heller ikke få en fornuftig forklaring på, hvorfor Ayad ikke ringede – hvis vi ser bort fra en uforståelig snak om "tekniske problemer".

Den 13. dag tog Omayma sig den frihed, at gå uden for lejligheden lidt længere tid og besøgte sin bror. Og netop der – i dag kl. 12 ringede Ayad så uden nogen tog telefonen. Derfor ringede han til sin mor, hvor han fik at vide, at han kunne ringe til Omayma hos broren. Det fik han imidlertid ikke lov til efter det, som moren opfattede på telefonen. "*Kun én samtale*" og "*Du har fem minutter*" blev der sagt.

Omayma er forståeligt nok meget ulykkelig over, at den længe ventede telefon-samtale sådan blev forpurret. Siden april har hun ventet, og troet det kunne lykkes den 13. september. Så udsættes det til 6. november, men få alligevel en tilladelse. Som så løber ud i sandet.

"Det er ikke til at holde ud. Det ødelægger mig psykisk, tager min appetit. Hvad skal jeg gøre?", spørger Omayma.

For alle udenforstående kan det vel ikke karakteriseres som andet end absurd. Og det virker helt uforståeligt, at det ved den danske ambassades medvirken ikke kan lykkes at aftale et helt konkret tidspunkt for en samtale i stedet for dette ulidelige venteri.

Ligesom det i øvrigt er uforståeligt, at det humanitært kan være acceptabelt, at en fange kun bevilges én årlig samtale med sin nærmeste familie.

Samlet set kan men let få den opfattelse, at det kun kan finde sted pga. passivitet i de øverste dele af det danske diplomati, at israelske myndigheder kan få lov til at løbe fra det ene løfte efter det andet. Og man kan også nemt få den opfattelse, at dette aldrig var sket, hvis det havde været etniske danske statsborgere, og ikke af palæstinensisk herkomst.

Derfor vil vi appellere stærkt til, at både presse og parlamentarikere vil være med til at øge presset for en humanitær anstændig behandling af Ayad og hans familie.

Med venlig hilsen

pva. "Komiteen til støtte for Ayad Achouah"

Hans Jørgen Vad, tlf. 86-25 08 34, mobil 29-84 77 34.